

בס"ד
הגאון מליובאוויטש
המגיד

פרשת כי תבא

להכיר טובה ולהלל ולשבח לאבינו שבשמים וכך זוכים לישועות

כי תבא אל הארץ וכו'
תחילת הפרשה מדברת על הבאת ביכורים בפסוק וענית ואמרת **כותב רש"י שאינך כפוי טובה** היינו שהנך יודע להודות לבורא עולם, על הטובה שנותן לך ולכן הפירות הראשונים שמבכרים מסמנים, ולאחר מכן מביא את הפירות לכהן להראות שהקב"ה הוא זה שנתן לי את כל יבול השדה, למרות שאדם טרח ועמל על השדה אבל ללא ברכת ה' לא היה מגיע לכל זה,

כותב ספר החינוך משורשי מצוות הביכורים, כדי להעלות דבר השם יתברך על ראש שמחתנו, ונזכר ונדע כי מאתו ברוך הוא יגיעו לנו כל הברכות בעולם. על כן נצטוונו להביא למשרתי ביתו [הכהנים] ראשית הפרי המתבשל באילנות ומתוך הזכירה וקבלת מלכותו והודאתנו לפניו, כי הפירות יותר כל הטובה מאתו יבאו, נהיה ראויים לברכה ויתברכו פרותינו. ע"כ

מובא ב"חובות הלקבות" שער עבודת האלקים פרק ד': מדרגת השלמים שזכו לשלמות הדעת, אין עבודתם את ה' משום שכר או מחשש עש, אלא מפניו שפך מחיב אותם שכלם לעבוד את בוראם והטיב להם כל כך.

כמה שנעשה את רצונו ויתברך לא יצאנו ידי חובה וכפי שאנו אומרים בנשמת כל חי ולאנו פיניו מלא שירה בנים, וילטוננו רנה כהמון גליו, ושפחותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וינר, ודינו פרושות פנשרי שמים, ורגלינו כולות כאילות, אין אנהנו מספיקו להודות לך - יהוה אלהינו, ולברך את שמך מלכתנו, על אחת מאלף אלפי אלקים ורב רבי רבבות פעמים, הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו.

ולכן מיד נשאנו פותחים את היום אנו אומרים מודה ואני וכו' ומברכים ברכות השחר לפתוח את היום בהודאה לבורא עולם על כל הטוב אשר גמלנו אנו ואומרים בברכת המזון: הן את העולם כולו בטובו כהן בחסד וברחמים. הינו: אף על פי שאני אנו ראויים לכך, אבל הקב"ה מפרנסנו כהן, בחסד וברחמים. **כותב המעם לועז** (דברים ח"ב ע"ב ת"ע) על כך היינו צריכים שתהא דעתו דבוקה בהשם ותברך ותחשב על החסד הגדול שעושה עמו שממנו מן מוונותיו אף על פי שאינו ראוי לכך בגלל עוונותיו, **אנו זוכים למיד להודות ולהלל לבורא עולם והמודה ומשבח לקב"ה לזכר לישיבות**

כפי שמסופר - ספסלי בית המדרש עמדו כמעט ריקים. היום לא הגיעו הרבה אנשים לשעור. יעקב שקע בתוך פסאו. יום העבודה הארץ, השדרות ועמו העיפיות הגוברת הקשו עליו להתרפא בדברי הרב. הוא התאמץ עד מאד לשמר את עיניו פתוחות. "וזה מרי שמובא בספרים הקדושים, פרוש הפסוק בפרשת 'וישלח', הרב הרים מעט את קולו. "ואתה אמרת היטב איטיב עמך! פאשר האדם חי באמונה ובטחון בהשם ותברך, ובהודאה תמידית לה' על כל דבר ודבר, וגם פאשר עוברים עליו מצבים קשים חס ושלום מתקן את עצמו גם כן להודות להשם, אז השם יתברך מראה לו רחמי וחסדיו הגלויים, ונתהפך עליו הכל לטובה!"

יעקב הודקף בכסאו, ורפו בכוון הרב, מנסה להבין באמת את דבריו. "וזהו: 'ואתה אמרת היטב' המשיך הרב בהתלהבות 'שהשם יתברך אומר לאדם: 'אתה אמרת 'היטב'! אמרת שהשם הוא טוב, והוא עושה לך רק טוב!!! אז איטיב עמך! איטיב עמך על כך, שהתראה באמת כמה טוב ה', וכמה טוב להודות לו 'יתברך' יעקב הקיטב כמה הקנט. הדברים נכנסו במו חצים חדים לתבו. "וילהלף, פאשר האדם הוא תמיד בתלונות על השם חס ושלום. אז מיום ליום מצבו נהיה גרוע יותר. וכמו שאנו רואים שם עוד בפרשת 'כי תבוא', שכל התוכחה באה, חס ושלום, דייקא בגלל שאין מתבוננים בטובותיו וברחמי המרבים של השם, כמו שכתבו שם 'ותחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל. והינו, מפני שלא עבדו את ה' בשמחה בזמן שהיה להם כל טוב, ולא התעוררו לראות את טוב ה' ולהודות לו תמיד - על כן באה עליהם הצרה הזאת. שאולי מתוך הצרות יזכו להתקרב לה' ולהתבונן בחסדיו יתברך... ואת השאר יעקב כבר לא הצליח לשמע. מחשבותיו כבר נדדו הרחק. שלשה בנים היו לו ליעקב בנים שמזמן כבר הגיעו לגיל השדוכים. לא היה שום זיק של תקנה, שיציעו להם הצעת שדוף עבורם. העצבות והחשכות גברו עד מאד בביתם, פאשר הגדול מהבנים כבר עבר את גיל השלשים, ומתחתיו שאר האחים - כלם מחמים לישועות ולזיווג משמים. אחרי ששמע יעקב את דברי ההתנחלות מפי הדרן, לפתע התמלא לבו בתקנה ובכחון בה, וכיחזור לביתו ספר לאשתו כל מה ששמע בעשור. "מי יודע, רחל" הוא אמר לה "אולי אנהנו לא מתבוננים מספיק בחסדי ה' עלינו, ולא מודים מספיק. אולי אנהנו באמת רואים רק מה שחסר לנו ומה שלא הולך לנו טוב בחיים... אולי זאת הסבה שהשדוכים לא נראים באפק. קבלו עליהם הפעל והאשה, שמעתי ותתקו מאד במדה זו של התבוננות והכרת טובת ה' יתברך

העלון מוקדש להצלחה ולרפואה שלמה של חדד יצחק ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

העלון מוקדש להצלחת דוד ושרה חניה יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

העלון מוקדש לעילוי נשמת מיילי קלמן להצלחת יוסף חדד ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

העלון מוקדש להצלחת מיכאל חדד ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

הקלח תקרא
6:35
הקלח תקרא
7:42
הקלח תקרא
8:17

וחסדיו, וקבעו ביניהם שמעתיה יתנו בכל יום ויום הודאה לה' לפחות משך חצי שעה, להודות על כל הטובות שעושה אתם תמיד. והנה - לא עברו ארבעים יום, ונגמרו שדוף למל טוב לבנם בן השלשים. יעקב ואשתו הודו לה' מכל לבם על החסד שעשה אתם, והמשיכו להודות ולהלל ולשבח בכל יום ויום פאשר קבעו על נפשם. וכאשר עברו עוד כמה ימים, עשו עוד שדוף לבן שבא אחריו, ואחר כך גמרו עוד שדוף לבן השלישי שחפה לוויגו, וכך גמרו במשך כמה שבועות ג' שדוכים מכל הלב, שבזכותו זכה לישועות בדרך נס ופלא. שאל אותו הדרן: "בזכותי?! איזה זכות יש לי בזה, ואיזה שכיכות יש לי לכל השדוכים שגמרת?!" - "אם הרב זוכר את הדרשה שדרש לפני כחדש וחצי בענין ההודאה לה', מאז התחזקנו בקד מאד וראינו ישועות ה' עין בעין!" - "באמת?" התפלא הרב. "האמת היא, כי לא הייתי ער לזה כלל, ואמרתם הדבורים קימסח לפי תמו' מה שראיתי מובא בספרים הקדושים... ברוך ה' שדבורי עשו רשם בקרב לב השומעים." התפעל הרב מדברי יעקב. לפני זמן לא רב עברה עליו תאונת דרכים קשה ה' רחם. הוא שהה הרבה זמן בבית החולים, וכעת כבר חזר לביתו, אמנם השמיעה שלו נחלשה ביותר, עד שכמעט לא שמע באזניו. פאשר ראה הוא את הכח והזכות של ההודאה לה', החליט בעצמו שיתחיל גם כן בקביעות כל יום ויום להודות לה' על כל הטובות שעושה אתו תמיד. לאחר שבוע שעסק מאד בהודאה לה', התקשרו אליו מבית החולים ואמרו לו, שהגיע פרופסור גדול, והם מציעים לו שגיע עוב עבודה נוספת. אולי יוכלו לעזר לו בענין השמיעה. לאחר בדקה שערכו בבית החולים, נתגלה להם, שבעת שטפלו בו בפעם הראשונה, נקטם אז בטעות צנור צר בתוך אזנו, והנה פאשר הבחינו בזאת הרופאים, פבלו בו מיד ופתחו את הסתימה, ושוב חזר אליו חוש השמיעה כראוי, ונתרפא לגמרי. והו פח ההודאה, להמשיך לישועות גדולות מעל הטבע, ולעורר רחמים וחסדים על כל ישראל, בכלל ובפרט. (מעבד ע"פ ספור אמתי שהובא בספר הנפלא "יודו לה' חסדיו")

אמירת נשמת כל חי פתחה שערי שמים לרפואת הבן
שקט עצוב שרר במסדרונות בית החולים. האב המדאג התהלך אנה ואנה ללא מנוח. אהיות בלבן הסתובבו מפעם לפעם מנסות להקל על סבלו של זה ולסע לזה. והנה שכב אין אונים, פניו חורות פסיד. לפני מספר ימים נפצע יהודה, בחור בן שמונה עשרה, בן זקונים להוריו, בתאונת דרכים קשה וכעת מצבו אינו פשוט כלל. מצבים לנס של ממש. - "אני רוצה לומר לך... פנה אליו בהסוס קל ראובן, חברו הטוב של יהודה שישב לידו. ראובן היה עם הפחור ממש כמה רגעים לאחר התאונה. "שמעתי על קטלה בדוקה ומנסה... אתה מוכן לשמעי?" האב הנהן בהסכמה. - "יש קבלה מרב יהודה החסיד, שאדם יקבל על עצמו, שכשיציל מהצרה האמר תפלה ישמת כל חי בפני עשרה. אתה תקבל על עצמך שאם בנד יצא מכאן במהרה בריא ושלם - תודה לה' בישמת כל חי, וכן תערוך סעדת תודה בצבור. - "אני מקבל על עצמי בלי נדר. פמוכן שמודה לה'... בסעודה הרב עם... אתם בנחישות. "אתם יודעים מה?... אחי של יהודה, שישב בסמוך אליהם, התעורר בלחה למשמע שיחתם. "לא הניבם לחכות לישועה! אפשר לומר כבר עכש' נשמת כל חי! כן, כך שמעתי! לומר עם עשרה אנשים ולהתכון להודות לה' בכל מצבו!" - "שמע לי מן... האב נסחף בהתרגשות 'תעזרו לי לדרך עשרה!' עם עזרת שמים מיוחדת, תוך דקות ספורות פתחו התאחדו עשרה אברכים, שהיו בקרבת מקום, ובקשו לומר תפלת 'נשמת' ליד מטתו של החולה. בתחלה הרופאים התנגדו נמרצות, אך אלו הבטיחו להם שינעשו זאת במהירות ובשקט. וכך עשו. תחלה, תהו האברכים מה מקומה של תפלת תודה יהודה נקשת ליד מטתו של חולה, אנוש שכמעט אפסה תקנה לחייו, אך ראובן הסביר להם חרישית, שהם כה ממוינים וסמוכים בישועת ה' עד שהם כבר ממש רואים אותה פאן ועקשו ורוצים להודות עליה. כמו שכתוב: "אודך ה' כי עניתני ותהי לי לישועה" - אני מודה לך עוד לפני הישועה מרב בטחון מחלט כך, ואז בוא תבוא הישועה. התפלה היתה מרוקמת. ההודאה והשמחה שם בחדר העפילו לפסגות. אם מישוהו זר היה נקלע למקום בטוח היה שמארגע משמח מאד מתחלל... האב עצם את עיניו, וראה בדמיונו את יהודה בחור בריא, עליו נשמת. היתה זו הודאה אמיתית. היתה זו הודאה עמקה שמקורה בבטחון מחלט במי שאמר והנה העולם. הודיה על כך שהישועה לבטח עומדת בפתח. הם נצאו מחוץ לחדר, והמשיכו לשיר ולרקוד בשמחה ובתלהבות, תוך התעלמות מחלטת מהמבטים המתפלאים ששגרו אליהם מכל עבר. מתוך להט הרקוד הבטיח האב, כשדמעות בעיניו: "אני מקבל על עצמי, בלי נדר, שגם בפתנת בני אודה לה' בצבור בתפלת 'נשמת' כל חי". בארץ נס ופלא, זמן קצר לאחר ארוע זה דחו הרופאים, כי מצבו של יהודה התחזק. הוריו לו ארבעים אחוזי מהחמץ שהיה צריך קדם, הוא התעורר לאט לאט ותוך זמן קצר שב לביתו בריא ושלם. פמוכן שהודו הם להשם יתברך באמירת "נשמת כל חי" ובסעודה. וכן זכו שבאותה השנה התחתן בחור. גם בפתחה הודו לה' רב עם באמירת "נשמת", וכן חלקו למזכרת תפלה זו, אתה זכר לראות את ישועות ה', הרופא האמתי, הטוב והרחמן, שהפיל בידו. (ע"פ ספור אמתי שהובא בספר "נשמת כל חי")

שבת שלום ומבורך

שאלה: אדם שרואה ככלב רוטוויילר שמזיק אדם האם מחויב לטכנן עצמו והציל את חברו תשובה כתב הטור ח"מ סי' תכ"ו הרואה את חברו טובע בנהר או שלטטים באין עליו חייב להצילו בין בגופו בין בממונו. וכתב הבי"ש שמקורו הוא ממשכת סנהדרין (עג). מנין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גורתו או לסטים באים עליו שחייב להצילו שכתוב "לא תעמוד על דם רעך" ומסקנת הגמרא שחייב לטרוח ולשכור פועלים להציל את חברו: וכתב הרא"ש (סי' ב) והניצול חייב לפרוע למציל מה שהוציא דאין אדם מחויב להציל נפש חברו בממונו היכא דאית ליה ממונא לניצול וכתבו הגהות מיימונית שבירושלמי מסיק אפילו להכניס עצמו בספק סכנה חייב ע"כ ונראה שהטעם מפני שהלה ודאי והוא ספק: וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא וכתב סמ"ע על השו"ע שמכך ששועי והרמ"א לא הביאו את הירושלמי שאפילו בספק סכנה צריך להסתכן ולהציל את חברו ומשמע דלא סבירא להו כהירושלמי ובפתיחת תשובה שם ביאר כיוון דגמרא דילן פליג על הירושלמי ממלא הכא אין מחויב להציל חברו מסקנה: אינו חייב לטכנן עצמו

שאלה: גוי שתרם לצדקה ולבית הכנסת האם מותר לקבל ממנו תשובה: צדקה אסור לקחת מהגוי אבל לבית הכנסת שדינא כמו קרבן מותר לקחת (וי"ד רנד סי"א) וכתב הגהות אשרי (ב"ב י"ב): שהסיבה שאין מקבלים מהגוי צדקה, ואילו קרבן (ולבחי"כ שדינא כמו קרבן) מקבלים, לפי שנדרים ונדבות (קרבנות עולה) אינם באים לכפר, מה שאין כן צדקה שמכפרת ואז גורם לגוי להרבות בזכויותיו ומאריכים ימים בשלטונם כתוצאה מהצדקה, להחזיק תורה אין לקחת מהגוי

ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ויהיה לך להודות ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: **כתב אור החיים הקדוש** על הפסוק ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ירמוז במאמר בכל הטוב אל התורה כדברי חז"ל (ברכות ה'.) ואין טוב אלא תורה, **שם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בניניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם עכ"ל**

אנו מבקשים בתפילה שנוכח להגיע לכך ל"ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך", וכן אנו מברכים כל בוקר "הערב נא את דברי תורתך בפנינו", **ואומר אור החיים** שהפסוק אומר "לך", לשלול זולתו לא מלאך ולא שרף יזכה לה, אלא רק יהודי יזכה לך (עיין באור החיים שם שמביא עוד דברים שיזכה להם)

כתב הבן איש חי על פי הארי"י שנשמת יהודי יותר גבוהה ממלאך כששניהם נבראו מאותו עולם כנון אם שניהם מעולם אצילות דבריהם נדרגת האדם יותר גבוהה מהמלאך שנברא ממקום זה)

וכדי לזכות למתיקות התורה כותב רבנו הגר"א באבן שלמה (פ"ו סי' ו'): אם ירצה לעמל על התורה, אז ירגיש בה מתיקות, ועל ידי זה ישיג אהבת התורה. ע"כ שם. והנה, שאי אפשר להרגיש במתיקות של התורה אלא על ידי שיעסק בתורה בכל כחו וחסוקו, ויתאמץ לעמל בה הן מבחינה פיזית והן מבחינה רוחנית פניו היטב.

נוסח ע"מ אומרים ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך מן הרב ש"ז אויירבך התפלל בסידור נוסח ע"מ והתפעל ממילים אלו "ונשמח ונעלו" המילה נעלו לא כתובה בנוסח אשכנז

אחד ממ"ח דברים שהתורה נקנית בהם היא השמחה, כמבאר במשנה אבות, (פרק ו', ו'). **ואיתא בתנא דבי אליהו** (פרשה יח פסיקתא כ'), תדע לך שכן הוא, שכל בה שיתלמדיו חכמים בבית המדרש ודברי תורה נקנים עליהם, כן הקדוש ברוך הוא מרחם עליהם, ונותן בהם חכמה בינה דעה והשכל, לעשות מעשים טובים ותלמוד תורה. ובזהר חדש (דף ח' ע"א) איתא, שהרגיל בתורה יש לו שמחה. ע"כ שם

והרב בעל שם טוב (הובא מנהג אפרים פרשת בשלח ד"ה או יאמר ויבואו מרתה) פרש את מאמרים ז"ל בנדרים (פ"א). אמר רב יהודה אמר רב שלא ברכו בתורה תחלה. כי לכאורה מה בך שלא ברכו בתורה תחלה, האם עד כדי כך יש להעניש על זה, שיחרב הבית וכל כך יתרגו ויתחייבו גלות וכיו. אלא שלא ברכו ברכת ובערב ובש שיהיה הנזק בה הראשונה שבברכות התורה, כי צריך להתפלל ולבקש שזוהר התורה את המתיקות שבתורה. פי מי שאינו זוכה לכהן המותק נהפך לו למר, כמאמרים ז"ל (תענית ז'). זכה סם חיים, לא זכה סמא דמותא. וכן הוא בזהר הקדוש (ח"ג רכט) שהעוסקים בתורה לשמחה זוכים למים מתוקים, בנגוד לאחרים שטועמים את המים המרים. ע"כ שם.

וקתב מרן בשלח ערוך (ר"ס מז) ברכת התורה צריך ליתנה בה מאד. וכתב במשנה ברורה (שם סק"ב), שצריך לברך אותה בשמחה וליתן הודאה על שפטר בנו ונתן לנו כלי חמדו.

ולכן צריך לדאוג שילמד בשמחה בספר יוסף אמץ יוצא (עמוד תמצית הלכה חמורה, היה נותן לפניו תל של זהובים כדי לשלם בהם, ונתתו לבו ולמד בחשק. ע"כ שם. ובספרו בן יהודה (סנהדרין צט): **כתב, שאדם שצריך לתורה בשמחה, מוצא עריצים ומכרית החוחים והקוצים הסובבים השושנה העליונה וזה לשון הרמב"ם** (בסוף הלכות לולב): השמחה שישמח האדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שאנה ביה, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו, שאומר תחת אשר לא עבדת וגו'. וכתב ח"י"א בספרו מורה באצבע (אות שכו) בשם הארי"י ז"ל, שאמר דמה שצריך להשגת חכמת האמת והשגת רוח הקדוש, הכל היה ה בשביל שהיה שמח שמחה רבה בעסקו בתורה, ונקימו שום מצוה, יותר ממוצא שלל רב, ולאין קץ. גדולי ישראל שקדו על התורה ודבר נבע מתוך אהבתם

העלון מוקדש להצלחת מאסר אברהם וסגילת בת נינה פילה ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

העלון מוקדש להצלחת רפי זגרון ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

העלון מוקדש להצלחת שמואל בן רבקה ובי"ב יהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח

רבי יוחנן הגמרא מספרת עליו שנפטרו לו עשרה בניו רבי יוחנן והחזיק עצם פחות מגודל שעורה ובה היה מנחם אבליים למרות כל זאת כשנפטר ריש לקיש החברותא שלו לא יכל להתנחם מאהבתו לתורה עד שבקשו עליו רחמים חכמים שיפטר מן העולם כיון שללא החברותא ריש לקיש לימודו אינו לימוד חיים אינם חיים למרות שכשנפטרו לו עשרה בניו הוא עוד ניחם אבליים אחרים אבל בלי תורה בלי חברותא כריש לקיש אי אפשר כלל אור החיים הקדוש על הפסוק לא ראה עמל בישראל אומר שהצדיקים אינם מרגישים עמל וקושי בקיום התורה והמצוות ואינם מרגישים לרוב אהבתם ושמחתם לתורה והמצוות שום עמל זה שאומר הכתוב לא ראה עמל בישראל

מסופר על מרן הרב עובדיה זצוק"ל אביר הרועים, שר התורה פאר הדור והדרו שהעיר פעם את אחד מבניו לתפלת שחרית ביום ראשון, אמר לו הבן אבא אני עייף אקום בעיה למניין השני, אמר לו מרן שליט"א תאמין לו שגם אני עייף שלא ינתי מיום שיש עמל עכשיו. אמר לו הבן אבא למה לא ישנת ?! אמר לו מרן זצוק"ל שכתתי לישון הייתי שקוע בסוגיה מסוימת ושכחתי לישון: אהנו לפעמים שוכחים ללמוד: ומעניין שלעולם לא שוכחים לאכול: ואילו מרן שכן לישון!!! והי' יזכנו שתמיד נשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך ותמיד דברי תורה יהיו ערבים בפנינו

כתב רבנו בעל האבני נזר. (סי' אביר הרועים), כל הצרות, העוני והייסורים של כלל ישראל, פוקדים אותם בשל לימוד התורה הנעשה בנמנום ובעצלתיים. **ערב אני לך, שאם היו לומדים בחיות ובהתלהבות, לא היתה פרנסתו של אחד מישראל דחוקה**

מילי דבדיותא: מרצה באוניברסיטה מסר הרצאה, כמה מהסטודנטים ורמאו אמר המרצה לסטודנט אחר שלצידם של הישנים שיעיר את הסטודנטים שישנים אמר לו הסטודנט: אתה הרדמת אותם אתה תעיר אותם!!!.....

רבה לפני שלימד לחכמים אמר מילתא דבדיותא ודח' רבנן לומר יושב בראש ופתח בסיגיא (שבת ל'):

מי שחכם אבותיו הקדושים אברהם יצחק ויעקב שני יצאור יורמם ויצלה את הרומים היקרים ובני ביתם: חזד אשר, דוד ושרת חניה, בני יצחק ויצחק ויובד תהלה חזד, דוד חזד, ישראל וקורן חניה, צפורת חזד ומשפחת חזד, וזולו וזכר חזד, משה חיים בן אביבה, כהן אביו, עמי ושושנה כהן, אליהו ורות נחמה חזד, רפי ואביבה זנדו, יסכה ויעקב ששמיא, שמואל ונורית חזד, כהן משעור ומרים, מיכאל ואליה חזד, ענוס וריאל אוריה חזד, יצחק וזכבה חזד, כהן יואל, כהן עזריאל, שרון קוני, והנותן ושילת חזד, דוד וסימאל פראגני, יוסף ומינה חזד, הרב אסף נתן, בת שבע חזד וכל משפחתם, אברהם וסגילת חזד, דוד ויעקב באבא, ר' ויאלה ביתר, ר' יעקב אבוביב, כהן רחמים סווי, בר רבקה ובן, מושון יונתן, לויזון נתן תחילת בת שרה, רות בת גמר, רבקה בת רות עינב לויזון ומוזל אורין בני צפורת. ותרומים לכוללי קול כמסוס, כולל יום, כולל ליל ששיר, כוללי בן הוומים, ועוד) ולעלון השבועי. מלך מלכי המלכים במלכות ישראל ויחיים מכל גרה ונוק יצילם גיבה כוכב מנצחם ובכל אשר יפנו וישלכו ויבטל האל-מלכותיהם כל גזירות קשות ורעות וזווזו עליהם האל-גזירות טובות וברכות מרובות, וזכות התורה נתן בעדם וימלא כל משאלות ליבם לטובה, לחיים טובים ומנוחלים, ויסיר כל מחלה וכל דבר רע ונחיה תמיד שמחים ומאושרים אכי"ר. לעי"נ יורם בן זילר, רחל בת מזלה אליהו בן מבידכה. משה חיים בן סיריסה. כל הזכויות שמורות לצורך זכיר הרבים הכל מותר

העלון מוקדש להצלחת ויהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, והיה כעץ שתול אשר פליגי מים אשר פריזו יתן בעתו וכל אשר יעשה יצליח ויהי רצון שיתקיים בהם הפסוקים ימלא ה' כל משאלותיך, וכל אשר יעשה יצליח